

3 צ'ילומים עבירה גוררת עבירה

ד ת סיון א והלכה כט

הגה בהודו לפי האמונה העתיקה שלהם המכונה "היגוד", והם
 ונבדי עבודה וזה ממש כמי קדם.
 זשערוז ומביאים אותם לכומר שמקטיר אותם לעבודה זרה, ובנומן
 האחרון שיש שוק גדול בעולם לזשערוז, שנכרות אפילו פגירות
 התחילו ללבוש פאות נכרות משערוז אשן, הכומרים אינם מקטירים
 אותם, או ע"פ רך חלק מהם, והם מוטרים הזשערוז לסוחרים רשמיים
 ומשיגים בכך הרבה כסף ומספיק להביא לזשוק עולמי זשערוז אדם
 דקוח מטיב מצויין בעשרות מלזינו דולרים כל שנה, חזו המקור
 לזשערוז החדו שפצויים בשוק, ומעדים נאמנים שמעתי שרובם משיגים
 בדרך הג"ל הזיינו מתקורבות ע"ז, שחוחכים מעיקרא להקטיר לע"ז,
 ויש כזה אסור תקרובות כמו בשחיטה לע"ז, וחומר מע"ז גופא שלע"ז
 של גוי יש ביטול, אבל כן בתקרובות אין ביטול והאסור לעולם.
 והנה באמונה טפילה זאת חיים בהודו יותר משלש מאות מליונים
 הדרים, וכפי ששמעתי העם שם עד היום בכפרים אלו מרמז שהבומר
 מקטיר, אותן, שכלאו הכי לא היו מסכיסים לגלחן, וזהו הסיבה
 שהמוכרים או המבטלה לעפמים מבחשים שמקורם טהיל, אבל
 הדברים ברורים ואמיתיים, והעידו לפני סוחרים שנסעו להודו לקנות
 זשערוז, ובעניהם ראו שמשגיגים אותם בדרך הג"ל, ואסורין בתקרובות
 עבודה זרה.
 וציקר החשש
 לנו דלמרות מה שהסוחרים טוענים שזו סוג מעלה וביוקר על
 טהרת זשערוז אירופא, והם גופא קנו אותן כה"ג, האמת זשעירבו שם
 דהודו בשל אירופא, או אפילו דאסיא בשל הודו, ולאחר זשעירבו היטב
 מוכרים הזשערוז כאלו הן על טהרת אירופא ביוקר אף זשעורב בו
 דהודו, ובאסור עבודה זרה לא מהגי ביטול וזכו שנבאר.
 וכן לאחר זשעירבו
 היטב האי זשערוזות, אי אפשר לשום טממה להכיר שיש כן זשערוזות
 מהודו, וא"כ מקום טובא לחרש להאי חששא, וכן סיפרו לי כמה
 סוחרים שדבר זה אפשר לדעתם מצוי, רק קשה לברר בדיוק, שהמסחר
 זשערוז בשוק היים עטוף בסודות.
 ולא נתבאר לי אם החשש זשערוז הודו מתקרבות ע"ז יודת
 ומפורסם מומן להיתים חרדים או לא, רק יודע אני כמה מקרים
 מעידים סוחרים חרדים בחו"ל, שקונים מזשערוז הודו משה, ובה
 הלוא ודאי מדינא אסור תמור, וע"כ אני חולה שהדבר אינו יודת
 ומפורסם כדי צורך.
 עתה דאברהם אבינו, שבמסירה נפש ממש זיבר איליים לא ניתן
 לכאא קדושת בתינו לזינות זשערוז הללו. ונתרחק בהכלית הריחוק
 מיכל גרנה חשש דבנחה זרה
 ונזנה לזשוק קומפוזיזן ארציני ולטמח במשיח זדקינו, והקב"ה
 יעזרו שם זה לנו זככה לראות בעינינו בקרוב ממש משיחים אכזב!

עבודה (זרה) בראש

הפאה של בודהה

שיער המגיע מהודו ומכר לפאות מקודו לפעמים טמון ב... עבודה זרה, האסורה בהנאה,
 כך אמרו ל"משפחה" גורמים שונים.
 סניור ג'זבאני, גוי איטלקי המתעסק בתעשיית השיער באיטליה, השיח לפי תומו באוזני
 אחת היבואניות, שהשיער אותו הוא מביא מהודו, נמכר לו באמצעות כוהני דת של הבודהה.
 בהודו נוהגים האנשים לתרום לבית התיפלה של הבודהה כספים ומתנות. נשים עניות,
 שרוצות גם הן להשתתף ב"מצווה", אך הן מחוסרות כל, מצאו פתרון. הן גוזזות את שערותיהן
 ומקריבות אותן לבודהה. כהני הדת מוכרים את השיער לאנשים וזוגת סניור ג'זבאני,
 לתעשיית השיער לפאוז.

ניסיונו לברר את הנושא אצל יבואניות, ומסתבר שהן התנערו ממנו. אחת מהן סיפרה
 שהיא אכן מכירה מקרוב את סניור ג'זבאני, וביורה בעבורו את העובדות. מסתבר, שאכן כך.
 השיער שמגיע מהודו, הוא שיער שנמכר בשביל הבודהה, ובכסף, ייתכן, וכן יש להעריך, לא
 קונים בו שוקולד לאכילה, אלא חפצים לבית התיפלה ולבודהה.

גם אם הפאנית אומרת לך שהשיער מגיע מאוקראינה, את יכולה לסמוך
 רק על מילה שלה. אין כל חותמת על אף פאה מאין מקורה, וגם אם
 היתה, לכי תסמכי עליה שאין היא מזוייפת. הרי אין "זועד כשרות"

הרב זאב שטינגליץ, ראש המחלקה למאבק במסיון ובכחות
 ב"לב לאחים", אומר שגדולי הדור קבעו כבר בעבר כי בודהיזם,
 זו עבודה זרה, בלי ספק.

"כיום הבודהיזם זו הדת הגדולה ביותר בעולם מבחינת
 מספר המאמינים ששייכים אליה, אף יותר מהנצרות. המרכז
 שלה הוא בעיקר בהודו ובטיבט, והנושא הבודהיסטי שתפס
 תאוצה בכל העולם הוא נושא המדיטציה על כל צורותיה. הגורו
 מרזישי מהשי יוג, למשל, היושב בהולנד מלמד מדיטציה
 מסוימת, מדיטציה טראנסצנדנטלית.

"אדם המקבל את הטכניקה של המדיטציה ונעשה בקי בה, צריך
 להקריב מנתה למורים שמלמדים אותו, הנקראים 'ברהמינים'. בין
 השאר מביאים פירות, פרחים, נרות, צעפים, ייתכן שגם שיער. אני
 משער", אומר הרב שטינגליץ, "שאם אכן מוקרב שיער, הברהמינים
 המוכרים את המנחות משתמשים בו לצורך תחזוקת ה'מקדש הבודהי'
 שיער אכן מוקרב לברהמינים למען הבודהה, כך טוענים מי שמכיר
 זאת מקרוב, וסניור ג'זבאני האיטלקי, עומד על דעתו, שהוא אחד מאלה
 שרוכשים אותו מהבודהה, ליתר דיוק, מהברהמינים.

טענה דבתי

ביאות שונשים חובשות בהן - מקורם מעבודה זרה האסורים בהנאה

בשכועון חרדי שי"ל לקראת שב"ק האחרון נחשף מימצא
 חמור ביותר שהביא לסערה רכה, כאשר נחברד, כי השיער
 המגיע מהודו ומכר לפאות, אותן חובשות נשים, מקורן
 מחפצי עבודה זרה האסור בהנאה. החשיפה נתגלחה בעקבות
 יבואן שיער ותיק ששמע מגוי איטלקי המתעסק בחעשיית
 השיער באיטליה, המשיח לפי תומו, כי השיער אותו הוא
 מכיא מהודו, נמכר לו באמצעות כהני דת של הבודהה.

ובכן מתברר שדרך הע"ז בהודו שאנשים תורמים כספים
 ומתנות לע"ז, ונשים עניות להם כספים וחפצים לגדכם
 לע"ז, ובכל זאת רוצים לתח לע"ז, גוזזות את שערותיהן
 ומקריבות אותן לע"ז, וכנהנה הע"ז מוכרים את השיער לסוחרים
 שיער, דוגמת אותו יבואן איטלקי, שרוכש אותם לתעשיית
 השיער לפיאוז.

מתברר עוד שכל הפאות מקורן ממזרח הרחוק, ואין הם
 משיער איטלקי אוקראיני וכדו', מה שאומר שכל הפיאוז
 מקורן מעבודה זרה של הבודהה.

הרב זאב שטינגליץ, ראש המחלקה למאבק במסיון ובכחות
 ב"לב לאחים", אומר שגדולי הדור קבעו כבר בעבר כי
 בודהיזם, זו עבודה זרה, בלי ספק.

"כיום הבודהיזם זו הדת הגדולה ביותר בעולם מבחינת
 מספר המאמינים ששייכים אליה, אף יותר מהנצרות. המרכז
 שלה הוא בעיקר בהודו ובטיבט."

הרב שטינגליץ גם מאשר כי דרך עבודתה של הבודהה היא
 בכך שמנדכים למענה פירות, פרחים, נרות, צעפים, וגם
 שיער, מעתה כבוד הדבר שאלו הנכשלות כלכוכשי הפיאוז, גם
 מכניסים את הע"ז לבייתם רח"ל.

התגלית הכתה גלים בכל כתי ישראל, ואולי עם תגלית זו
 תימצא הדרך להסיר את הפיאוז הנכרות מישראל, ויחזירו
 עטרת הצניעות ליושנה.

העדה, קרת - סיון תשס"ב - 5

עדות נוראה ומצמררת

נמסר ע"י אחד מזקני ירושלים שליט"א; בבקשו, כי בתקופה סוערת זו בה אנו נמצאים, חובה לפרסם עובדה זו.
(יש בידו אף קלטת בה שומעים את כל אשר יובא כדלהלן, מבעלת העובדה עצמה).

זכה מספרת בעלת העובדה:

הייתי פאנית מפורסמת אשר ניהלתי עסק משגשג עם צוות עובדות נרחב. באותה תקופה הייתה לי חברה טובה אשר לצערי שכנעתי אותה לשנות את כיסוי הראש בו הלכה, ובמקום אשר תמשיך ללכת במטפחת הראיתי לה כמה טוב ומכובד ללכת בפיאה. לאחר זמן מה נחלתה לע"נ אותה חבירה וכו' עד אשר נלקחה לבית עולמה נ"ע.

זמן קצר לאחר פטירתה ראיתי בחלום כשהיא פרוצת ראש וכולה זועפת. לא הבנתי על מה ולמה אך התעוררתי והמשכתי את סדר החיים כרגיל. לאחר שבועיים באה אלי שוב בחלום כשהיא פרוצת ראש וזועפת לעברי: מה עשית לי? בגללך אין לי מנוחה כאן! הייתי המומה. ניסיתי לשאול מה עשיתי לה, והיא זועקת: למה שידלת אותי ללכת בפיאה הזו? אין לי מנוחה! ובתוך כך נתנה לי שתי סטירות ומיד התעוררתי. ויעירו בשמיים כי כאשר קמתי פני היו אדומות מהסטירות. ואף בני ביתי יכולים להעיד שראו את פני אדומות כמו אדם אשר קיבל הרגע סטירה בעוצמה חזקה. ואם כי הייתי אישה חזקה ובד"כ לא חולמת או מתרגשת מחלומות, אך כאן היה שונה מאד.

במשך שלושה ימים לא יכלתי לפתוח את העסק (הפאנות) ואמרתיו לכל העובדות לא להגיע. באותם ימים נסעו אני ובעל, לאחד מגדולי ישראל שליט"א בירושלים ושחנו לו את אשר ארע. הרב הציע לקחת שלושה אנשים ולעלות על קבר המנוחה ושם לבקש מחילה ולהדליק נר לעילוי נשמתה. ואכן כך עשינו. מאז ניסיתי לחזור לסדר חיים כרגיל, והמשכתי לנהל את העסק.

והנה עברו כשלושה חודשים ושוב באה אלי המנוחה בחלום פרוצת ראש ועדיין היא זועקת: אין לי מנוחה בעולם העליון. אמרתיו לה בבהלה: עשיתי מה שהרב אמר. אך היא ענתה לי: עדיין לא הגעתי למנוחה והנחלה. שאלתי: אז מה עלי לעשות? והיא עונה: תעשי תשובת המשקל. כשם ששכנעת אותי

ללבוש פאה, כך תשכנעי נשים לא ללבוש פאה. ובחלום זה, שהינו השלישי זועקה לעברי: אין לי מנוחה בגלל הפאה! למה שכנעת אותי?! הפחד שלי היה נורא. פתאום אני שומעת חבטה אדירה תוך כדי החלום שהמוזן בסלון שהינו בעל משקל אדיר נופל. מיד התעוררתי בהיסטריה ולתדהמתי אני רואה באמת שהמוזן שלנו נפל על המיטה של אחד מבניי ומן השמים בדיוק באותו יום בני זה ישן בישיבה למרות שאף פעם הוא לא ישן בפנימייה... מיד אמרתי "ברוך שעשה לי נס במקום הזה". בתוך כך עלו השכנים בבניין לביתי, היות ונבהלו מעיוצמת החבטה והגיעו לביתי בבהלה: מה קרה בשעה ארבע ורבע לפנות בוקר שאלו, הכל בסדר?...

לאחר שבועיים באה אלי שוב בחלום כשהיא פרוצת ראש וזועקה לעברי: מה עשית לי? בגללך אין לי מנוחה כאן! הייתי המומה. ניסיתי לשאול מה עשיתי לה....

בסביבות השעה שבע באותו בוקר אני מקבלת טלפון מאח המנוחה האומר: אחותי באה בחלום ואמרה להעביר לך: הפעם זה נגמר בנס ופעם הבאה זה יכול להיגמר אחרת. אינני יודע במה מדובר, אך היא בקשה להעביר מסר זה... בשומעי זאת כבר לא יכולתי לשאת יותר ונפלתי חסרת אונים כאשר ב"ב הזמינו לי "הצללה"... לאחר שהתאוששתי נסענו שוב לירושלים לאחד מגדולי הדור שליט"א וספרנו לו את כל הקורה אותנו ובד בבד הודענו לרב שקבלתי על עצמי לסגור את העסק, למרות שהייתה זאת החלטה לא קלה כלל. זה היה עסק משגשג מאוד והכניס כסף רב. הרב אמר כי זו החלטה רצויה, אך עדיין זה לא מספיק. והבנתי כי אני צריכה בעצמי לזרוק את הפאה. וכן לעשות תשובת המשקל. כמו כן ביקש הרב שיעלו הפעם עשרה על קברה וכו' וכו'.

בחזרתי הביתה קבלתי טלפונים של נשים שהזמינו פאות. ואני אומרת להם: הנכן יכולות לקחת את הכסף בחזרה... ולא לו שביקשו להזמין פאות חדשות אמרתי: תמחקו אצלכן את מספר הטלפון שלי... אני כבר לא עובדת בפאנות... שתיים מהעובדות אצלי בסלון הפאות החליפו בעקבותיי למטפחת, ואחת מהן שאחת עשרה שנה לא היו לה ילדים בשרה לי שנפקדה בשעה טובה. אני סובלת גם מאיזה חולי ה"י, ולפני שלושה שבועות הרופאה אמרה לי שאין בצילומים כלום. ובטוחני שזה בגלל הכיסוי ראש!

היינו תמיד יהודים חרדים לדבר ה' כמו כל בית חרדי, אך מאז שעשיתי את השינוי המבורך הזה, אני מרגישה בית של קדושה. חיים אחרים. ואף שבע נשים מקרובות משפחתי, אשר התקופה הקשה אשר עברתי נגעה ללבן, וראו בחוש עדות נוראה ואמיתית (שברוך כלל, האדם בשגרת חייו, נראה לו כי אלו סיפורי מעשיות שהיו שייכים פעם...) החליפו גם הן למטפחת.

ולסיום: כעבור חודש וחצי, לאחר שכבר עשיתי תשובה מאהבה, ראיתי את המנוחה בכיסוי ראש לבן במוצאי שבת קודש והיא הסתכלה בי וצחקת: אל תפחדו ממני! נשים יקרות! אני שנים רבות עסקתי בפאנות. לא ידעתי את החומרה של זה, עד שראיתי את המנוחה באופן חי, כמה היא סובלת בעולם העליון. בנות יקרות! הוציאו את הנגע הזה מעל הראש! סייעו בעדי לקיים את תשובת המשקל.

ניתן לקבל לתועלת, את הקלטת בה האשה מספרת בפרטיות את אשר ארע עמה אצל הרב הגאון רבי א.ב. שליט"א בטלפון: 02-5825891 כן ניתן לראות כנסי צניעות בכל עיר בארץ הקודש, ע"י רבניות בלבד, חיים אין כסף (מלבד הוצאות הנסיעה) בטלפון: 02-5820178.

חובתינו לתקן

- ☆ שמלות וחצאיות קצרות שמתגלה הברך בישיבה, בעליה במדרגות, בכניסה וציאה ממכונית ובעליה לאוטובוס.
- ☆ שרוולים מתרוממים שאינם מכסים כדון בכל מצב.
- ☆ פתח הצוואר פתוח שנראה בליסט העצמות מלכנס או חשימוע בכדדים.
- ☆ חצאיות צרות - וגזרה ישרה - שכולט בחן הגוף בהרמת הרגל.
- ☆ שסע בחצאית או פתח אחר כגון תחתית סקוטית (מעטפה).
- ☆ גרביים שקופות - שאינן מסתירות לגמרי את צבע הרגל.
- ☆ גרבי ברך - היות ומתגלה בהם בשר הרגל (בישיבה וכדו').
- ☆ הליכה בלא גרביים בפני אחרים (בבית או בסביבותיו).
- ☆ גילוי חלק משערות הראש (מצוי מחוסר שימת לב!!).
- ☆ שיער הכנות הנוגעות בכתף - ואינן אסופות מאחור.
- ☆ פנים ועיניים צבועות אימור בולט היה מסיבות חורגו הבית).
- ☆ הליכה ליד אנשים מבושמת בבושם המורגש סביבה.
- ☆ פאות, שהתורה אסרה לנשווא להתנאות בנוי שיער בפני אחרים "משום פריצות דגבריו" (תורת השו"ס סי' י).
- ☆ בגדי גויים כגון בגדי ג'ינס; תכשיטים בולטים.
- ☆ נעליים דופקות ומרעישות; חגורות מוזהבות ונצוצות.
- ☆ דיבורים יתירים עם גברים (כגון דיבור יותר מהצורך עם שכנים, גיסים, עובדים במקום העבודה, עם בעלי חנויות, רופאים וכדו').
- ☆ עמידה במקומות מעבר של רבים או בכניסה לבית כנסת
- ☆ הדחקות בתורים או במעברים צרים (באוטובוס, בקניות וכדו').
- ☆ דיבור בקולניות או בשפה רחובית; שירה בקרבת גברים
- ☆ התכופות בצורה לא צנועה, ריצה ברחוב, רגל על רגל
- ☆ כל תקשורת אסורים!! (כגון: רדיו, וידאו, אינטרנט, הסרטים למיניהם - כולל המצונזרים! ועיתונות פסולה).

☆

וז"ל הרמב"ם (סוטה פ"ד): **"וכל מי שאינו מקפיד על אשתו ועל בניו ובני ביתו ומזהירן ומוקד דרכיהן תמיד עד שידע שהן שלמים מכל חטא ועוון הרי זה חוטא שנאמר וידעת כי שלום אהלך ומקדת נוך ולא תחטא"**. לדיעתך! כל הרבנים קובעים שלבוש שאינו מסתיר כראוי את הגוף - אסור בליבישה, מהטיא את הרבים ומסלק שכינה מישראל. אשה הלבושה בו אינה יכולה לפטור עצמה בטענה "שלא יסתכלו". אלא מחובתה להיות צנועה בין כפני הכשר ובין כפני הפרוץ (שאינו שומר צניות) **החובות והרמב"ם** רבנו יונה **הגהה** (החובות והרמב"ם): כתב: "וצריכה האשה שתהא צנועה ונזהרת שלא יסתכלו בה בני אדם חוץ מבעלה, שהמסתכלים בה יורדים לגיהנם והיא ענושה בעונש כל אחד מהם, מפני שהחטיאה אותם ולא נהגה צניעות בעצמה וכשלו בה". אנא, קח לתשומת לבך, שבהליכה בלבוש לא צנוע, אפשר לצבור מאות עבירות ביום! וכל העונש של אותם שהסתכלו - תלוי בצווארך!!

הרמב"ם כתב (הל' השוכה ג' ז'): **"ואלו שאין להם חלק לעולם הבא, אלא נכרתים ואובדים לעולמי עולמים... ומחטאי הרבים"**. וזאת אפילו אם לא יודעים את ההלכות!! מלבד זאת אפילו אם אין איש רואה אותה בחוסר צניעותה, אעפ"כ היא גורמת בלבושה הפרוץ לסילוק השכינה ולסילוק ההשגחה והשמירה מלמעלה, וכשהשכינה מסתלקת באות צרות גוראות וגוירות קשות על עם ישראל, רח"ל. **חז"ל** אומרים על דור המבול (פרקי דר"א, מובא בריש"י זח'): **"בעוון פריצות אנדרלמוסיה (שואה) באה לעולם והורגת טובים ורעים"**. על שאר עבירות הקב"ה מאריך אפו, אך על פריצות כועס מיד, ונתתם גזר הדין לרעה, ותלילה אסנות וצרות וגזרות קשות באות לעולם (מדרש רבה במדבר ט, ד). לכוש לא צנוע מעורר קנאה וצרות עין בין הבריות ובעיקר מביא עין הרע ומחלות ממאירות ל"ע, והורס את שלום הבית בין איש לאשתו (וזה"ק נשא ד' קכה, ספרי כי' חצא). וכבר התריעו צדיקים ז"ע: **"מדות חדשות - מחלות חדשות!!"**

נצחיותה של הצניעות

כתב הגאון הגדול רבי משה מרדכי עפשטיין זצ"ל

(הקדמות לספר קדושים תהיה וז"ל):

"קדושת ישראל הוא להתרחק מהעוון המר והנמנה אשר התורה הקדושה צוותה להישמר, ועל איסור אביזרייהו דעירות אשר הם המצונזות שישראל מחויבים למסור עליהם נפשם, על אלו ועל אביזרייהו. ותורה הקדושה היא נצחית לא תשתנה ולא יוקל האיסור מפני שרבים נכשלו והדבר נעשה הלילה כהיתר רח"ל.

אין חירוצים

אמר הגדוק רבי אליהו לאפיאן זצוק"ל (נכ אליהו, ג' דמס): **"ענין הצניעות ברחוב נעשה הפקר, ועל זה כתוב לאו מפורש בתורה: 'ולא תתרו אחר לבכסם ואחר עיניכם' ואמרו חז"ל אחר עיניכם - זו נזות, הרי שאין בהדבר מידת חסידות בעלמא כי אם לאו מפורש בתורה [כל הסתמלות אסורה נחשבת לזאת בעין]... וכתב הרמב"ן ושאר הראשונים שכשמגיע יום הדין ודנין את האדם עומדים בבית הדין של מעלה בעיקר על דבר שהעולם נוהג בו בהפקרות, ובוה מדקדקים על האדם ביותר. ולא כמו שטועים האנשים ואומרים "כנגד העולם הרי אני צדיק בזה" לא כן הדבר! אלא אדרבה כל עבירה שנושעת בפריקת עול ובפרהסייה (כלבוש הפריצות של היום) הדקדוק בדין עליה הרבה יותר מעבירה אחרת.**

כדברים הללו כתב בעל רבינו יונה (אגרת התשובה מה): **"אמרו חכמינו ז"ל שפורק עול הוא מן הושעים תגמורים (שבעות ג') ובכלל פורק עול הוא האומר אקיים את כל התורה כולה וזלתי אחת מן המצוות, לפי שלא למדוני אבותי עליה ולא הודגלתי מנוער לא ליהיה בה, או שאין נזהרים בה אנשי מקומי. והאיש ההוא הוא מן המונדים והמושעים כי לא יאמר העבד לרבו אבחר מלאכות האלה ולא אבחר באלה. וקראו רבנותינו ז"ל את האיש ההוא משומד לדבר אחד. ועליו נאמר "ארוד אשר לא יקים את דברי התורה הזאת כלומר שאינו מקבל עליו את כל המצוות שבתורה, והשונה בעבירה אחת מאת פעמים - כעושה מאה עבירות חלוקות.**

לעשות שיטורים בפרהסיא

כתב הגאון רבי אהרן קוטלר זצ"ל (משנת רבי אהרן ד"ג קנז):

"חזקום פה עמדי לעורר על ענין מכאבי ומבהיל שטועים בו רבים. כי למרות כל מה שנתבאר, יש רבים הנמנעים מלדבר בזה מטעמי צניעות. שומו שמים!!! בדור פרוץ יחוד בכל העיניים, בהלבשה וכו' בריש גלי ולא יתבוששו, ולדבר בענייני קדושה וצניעות, זהו נגד הצניעות!! היש לך הטעיית היצר גדולה מזו? חיוב מנוחלט הוא ללמוד ולדבר בזה בפרהסייה, בין מהבימה, בין בשיעורים לחבורות ועם יחידיים ובכל מיני הסברה."

גופי חורה והלכות ברירות

כתב האדמו"ר מקלונבורג זצוק"ל (פרקי חינוך וחדוה כח):

הלכות הצניעות אינם חומרי או זהירות גרידא, אשר הרוצה מקיים וזהירות חזל, אלו הם גופי תורה הולכות ברורות. ובמשנה במסכת כוזבות (עב): **"ואלו יוצאות של בכתובה: העוברת על דת משה ויהודית... ופירשי: דת יהודית - שנהגו בנות ישראל, ואע"ג לא כתובה"**. נמצנו למדים מדברים אלו, כי כל מנהג שהנהיגו בנות ישראל בגדי הצניעות - קבל תוקף כדת משה שניתנה מסיניו וז"ל העוברת על מנהגים אלו יוצאת בגט ללא כתובה, כדון עוברת על דת משה.

אסור לשבת בשלווה!!!

הגרא"מ שך זצוק"ל במשאן המרגש (בפתחה לירחי כלה

תשל"ג) זעק על האדישות מהמבט הנורא בדורנו, וז"ל:

"...ברצוני לומר כמה דברים שאני חושב אותם ליסודיים, שכל אדם צריך ומחויב לדעתם. דברים אלו הם יסוד היהדות ויסוד התורה. בזמנינו יש צורך גדול לעמוד ולהתחוק, כיון שרבים רבים קמים עלינו, וצריך לאזור חיל ולהלחם בזרם הזה. ועל מה עלינו להלחם? - נגד הרחוב! כי הרחוב מלא נריצות שאי אופר. ראו ליהזת מצב הנענוע, כיצד נראים מפני של הרחוב. הרי כיום ממש קשה לצאת החוצה, קשה לעבור ברחוב... הכל מלא נריצות נורא... תאמרו לי אתם, האבות, האם יכולים אתם להישות לבנותיכם לצאת החוצה? האם ניתן לסמוך עליהן? אמרו לי, כיצד אפשר לישב בשעה זו בחיוב וידיים, בשלוח, עם הטילית בבית המדרש מבלי לדעת ויכון מסתובבים הילדים. הרי צריך לצאת לרחוב ולזעוק: אוי, גיעוואלדו! זה בערן! אי אפשר בשעה כזו לשבת בשלוח. למי שיש בת הוא חייב לדעת לחיוב היא הולכת, מה היא לומדת..." (נאמר בפתיחה לירחי כלה תשר"ג, ונדטס ומכתבים ומאמרים דה"ס הקטא).

גרוע מכל העבירות

בספר טהרת יו"ט (ח, ט) כותב ה'חתן סופר' ששמע מפה קודשו של מרן רשכבה"ג ה'חתם סופר' זצוק"ל בזה הלשון:
"זה שהגלות האחרון גרוע יותר משאר גלויות ואין לך יום שאין קללתו מרובה מחברו, מפני שבשאר גלויות לא היה פריצות אצל הנשים, לא כן עתה, בעוונותינו הרבים, ששכיח פריצות אצל הנשים, אשר הוא גרוע מכל העבירות שבתורה".

••

כתב ה'חפץ חיים' (מכתבי החפץ חיים 'מכתב גלוי' תרפ"ד, מובא כח"ח עה"ת עמ' שכג):
"ואמרתי שעיקר סיבת הדבר (של כל הצרות והפורעניות) הוא שאנו מרחיקים בעצמנו את הקב"ה מאתנו... כלל הדבר ה'מאדע' הגרועה הזו מביאה לאדם לידי הרהורים רעים... ומבטלים בידיים מאמרו של הקב"ה ויהיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערוות דבר. ובעוה"ר תבערה גדולה נפלה בכרמו בכמה מקומות ע"י 'המאדע' הגרועה הזו כי כוח הטומאה מתגבר מאוד על-ידי זה... וממילא נפסקה ההשפעה והברכה מכל אחד ואחד בעסקיו ונסבו ע"י זה כל הצרות והרעות... ע"כ החוב מוטל על כל איש ואיש לכבות את האש הנורא הזה ולתקן בביתו שיהיה הכל עשוי כדין ולא יתנהגו בפריצות.. וביותר החוב על הרבנים...".

••

כתב כ"ק הגה"ק בעל ה'אמרי אמת' זצוק"ל מגור,
וז"ל: "כאשר נשמע בעוה"ר שנתרבו הפריצות בחומת בית יעקב וביותר בין הנשים... ופורצים ביתר עניני הצניעות, ופרצה זאת קוראת לגנב, להתגנב, לחתור, להרום ח"ו את כל היהדות.. (אוסף מכתבים טז).

••

לפני שלושים שנה כשהחלה הפרצה של הבגדים הקצרים ערכו כנס גדול בירושלים באולם 'טירת-חן' ומרן הגאון רבי אלעזר מנחם מן שך שליט"א (זצוק"ל) זעק מקירות ליבו: "אם נשות אברכים הולכות בבגדים קצרים וצרים צריך לסגור את כל הכוללים, מה שווה התורה של הבעל?! אם כך הולכת אשתו, כל התורה שלו הולכת לסטרא אחרא..." (מתוך קלטת דרשה של הגר"י עדס שליט"א).

כיצד נציל חיים?

בדרשות שבת הגדול התריעו גדולי הפוסקים בעירנו על הפרצה החמורה בצביון העיר וקדושתה, שנגרמה מריבוי חנויות הבגדים אשר תכולתן היא סם המוות לצניעות הנשים וקדושתן. הנשים טועות לחשוב שאם הבגד מעט ארוך והשרוולים מכסים את המרפק - אז כבר הכל כשר! ואינן מודעות למכשולים החמורים בבגדים שקופים, הדוקים וצמודים ושאר איסורים - המעוררים חרון-אף גדול, ומגבירים קטרוגים נוראים ומסלקים שכינה ממחנינו.

מרן הגאון הגדול בעל 'שבט הלוי' שליט"א אמר בדרשתו:

"אהובי ורבתי כאשר נגלה לעינינו יום יום מאורעות נוראות וקשות ודם ישראל נשפך כמים בארצנו הקדושה, הרי לא חשיד קב"ה למיעבד דינא בלא דינא, ועל-כן עלינו לפשפש ולמשמש במעשינו. ראש וראשון יש להתריע על הנגע של מלבושי טריפה לנשים. מלבושים אלו שהם הפך הצניעות שרשם הוא מפאריז ואביזריהו. בגדי פריצות שנמכרים לרוב אפילו בעיר התורה והחסידות בני-ברק. וכידוע מחז"ל שזה היה אחד העוונות שגרמו לחורבן בית-המקדש ומעכבים את בנינו".

הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א אמר בדרשתו:

"בזמנינו נדרש מסירות נפש בשביל להסיר את חרון האף שבשמים, וברצוני לעורר על פירצת מלבושי הנשים שנעשים באופן המחטיא את הרבים וטעונים תיקון גדול. לא נראה שנדרש מסירות נפש בשביל תיקון זה, אבל גם אם נדרש, חובת האשה להסיר הבגדים הלא צנועים במסירות נפש. מגיעות נשים לכולל בחולון ובוכות שהבנים שלהן נמצאים בגנין ובעזה בסכנת חיים כל רגע, ומבקשות שהרב יתפלל עליהם שיחזרו בריאים ושלמים. ואני משיב להם: בידכן הדבר! אם תלבשנה בנות ישראל בגדי צניעות הם ישמשו כמגן לבנים בכל מקום שהם".

החפץ חיים והאמרי אמת אמרו

בכנסיה הגדולה הראשונה בוינה, שנת תרפ"ג

א"י לא מתפוצץ לבו של יהודי מהעונש הנורא הכתוב בפסוק (דברים כג טו) א"י

וְהָיָה מִחֲנִיף קָדוֹשׁ

וְלֹא יֵרָאֶה בָּהּ עֲרוֹת דָּבָר וְשֵׁב מֵאַחֲרֶיהָ

ספרים, חוכרות, קלטות בהלכות צניעות, וכן ספרי סיפורים והנהגות קודש. להשיג בטל: 03-5743006

פרצה חמורה

לאחרונה נתרבתה המכשלה של לבישת חצאיות וחולצות צרות אצל נשים ונערות, ובמיוחד חולצות הנקראות גופיה וחולצות טריקו הנצמדות לגוף מאד*, ורבות נגררות אחרי אופנה פרוצה זו ומכשילות את הרבים באיסורי תורה, רח"ל.

על כן, חובתנו לפרסם שחולצות אלו הם תועבת ה'!! ודבר זה התחיל מסוחרים חילוניים המשווקים סחורתם הפסולה והזולה בעירנו, עד שלאחרונה אף חרדים מתפתים למכור חולצות פריצות אלו בתוספת ז'קט פתוח, אך הדבר אינו מסתיר כלל את ההבלטה החמורה וההכשלה שקיימת בבגדים אלו - המעוררים את מידת הדין בעולם, ודינם חרוץ כמחטיאי הרבים.

ובפרט בעת הזאת אשר שונאי ישראל נשאו ראש ועת צרה היא ליעקב, ומדת הדין מתוחה בצרות ומחלות קשות ופטירת אנשים צעירים רח"ל, צריך להתחזק בדברים אלו ביתר שאת ויתר עוז כמנהג ישראל מקדמת דנא ולהסתיר ולהצניע כל הבלטת הגוף. ובזכות זה נזכה להוושע תשועות עולמים בב"א.

באעה"ח

נשים קרליץ אבד דעת מאיר ונשא כול חת"א	חיים פינחס שיינברג ראש ישיבת "אור" ונב שכנת סוסנובין	יצחק זילברשטיין נב שכנת "דעת ארתור"
שמעון בעדני ראש כול גור"א	משולם זושא לוריא נב חסדי' דיוני' בי"ב	שלמה זילברשטיין נב חסדי' גור"א
יעקב מאיר שמואל ראש ישיבת "התורה והעבודה"	דברי הרבנים הם אמת וצדק - ולמען עתידות בתי ישראל נא נא להיזהר בזה וכדומה לזה. פ"ו בשבט ה'תשנ"ח	
חיים 'חיהל רויזמן ראש ישיבת "בית ש"א"	שמואל הלוי ואזנר ראש ישיבת "אור" ונב שכנת סוסנובין	

גילוי דעת

פונים אנו בזה בקריאה נרגשת לבנות ישראל הכשרות והצנועות, ההולכות בדרכי אמותינו, ומקפידות על לבוש צנוע.

על דבר האופנה הקלוקלת של לבישת בגדים צרים וקצרים ושקופים שפשתה וחזרה גם בתוך בתי החרדים לדבר ה', מחוסר מודעות לחומרת הדבר.

לכך באנו לעורר, שלבישת בגדים אלו נוגדת את הצניעות, וחובה להקפיד על כך.

כללי בגד צר:

א. השמלה, החולצה או החצאית, צריכות להיות רחבות דיין באופן שלא יצמדו לגוף, ובפרט בחלק העליון של החולצה או החצאית, (וסוגי בדים (כגון טריקו) וגיזרות שטבעם להצמד לגוף אסורים).

ב. בחצאית שאינה בגזרה רחבה, ניכרת צורת הרגל בהליכה או כעליה במדרגות וכד', ולכן אסור ללכת בגזרה צרה או ישרה*, גם בתוספת קפל למטה, אלא צריך ללכת בגזרות רחבות (כגון: כווצים או קפלים או גזרות מתרחכות).

ג. חגורות רחבות כמתניים, גורמות להבלטה ע"י הידוק הבגד, ואין ללבושן.

כללי בגד שקוף:

א. אסור שהבגד יהיה שקוף אפילו במעט, גם לא כנגד אור השמש.

ב. הגדרת בגד שקוף: (1) שמשתקף צבע הגוף כבגד.

(2) שצורת הגוף נראית בעדו.

(3) לבישת בגד שנראה דרכו הבגד הפנימי, נוגדת את הצניעות.

ג. המכשול מצוי במיוחד בחולצות הקיץ, ובכרדים בהירים.

והננו מגלים דעתנו דעת תורה, שחובה על המורות והמחנכות בבתי הספר ובסמינרים, ללמד את הבנות הלכות אלו, וזכות הרבים לדורות תלויה בהן.

Handwritten signatures and notes in Hebrew, including names like "חיים פינחס שיינברג" and "שמעון בעדני".

* חוץ מהבלטת הגוף קיימות בעיות חמורות נוספות בחולצות טריקו וסריג המיל:

1. פתח צווארם גדול מהמותר, ונמתח עוד יותר אחרי שימוש קצר - והלובשת אותם ואפילו תחת ז'קט סגור, עוברת על איסורי תורה של גילוי סביבות הצוואר.
2. במקרים רבים אין הגופיה תפורה לחולצה שמעליה - ומתגלה הזרוע בכל הושטת יד, ודבר זה אסור מהתורה גם אם מתגלה הגוף רק באקראי.

קנו בראש שקט - בגדים עם הכשר

סיפורה של אשה ירושלמית שחוותה מוות קליני

סיון תשנ"ז

ביקשו ממני לתועלת הדור לכתוב מה שקרה לי לפני 11 שנה (ותמוז תשפ"ו), אך לפני שאתחיל לספר את הסיפור המחרדי והמעורר הזה, ברצוני לתאר איך הייתי לפני אותן 11 שנה האלה. -

עוד לפני זה חשבתי שאני אישה כשרה וצנועה כמו שנראית כל אשה ירושלמית, ובפרט שהקפדתי מאוד אפילו לא לרדת מפיטתי בלי גרביים, היתה לי מטפחת לראשי ולא ראו לי שום שיערה מאחר ונהגתי לגזוז את שערותי לגמרי, השתדלתי גם בחינוך ילדי, מפש במסירות נפשו אך ככל הנראה לא ידעתי מהי צניעות ויראת שמים אמיתית.

לא ידעתי עד כמה חשוב שאנשים זרים לא יכשלו בשמיעת קולי (שכן "קול כאשה ערוה")

ועד כמה חמורות העבירות של לשון הרע ורכילות (למרות שהקפדתי שלא לדבר לשון הרע)

ועד כמה צריך לכבד הורים (ותמיד חשבתי שכזה אני בסדר גמור)

ועד כמה צריך להפקיד לברך על כל דבר ככוונה גדולה (שכאמת לא כל כך השתדלתי בזה)

בכל אופן, הי הראה לי עד כמה צריך לחזור בתשובה על כל דבר ובפרט על מה שכתבתי לעיל.

"ריבוננו של עולם, עזור לי שאכתוב את הסיפור בצורה נכונה כדי שיהיה לי תיקון וטובה לכלל ישראל".

לאכול את הפרי הזה אבל היה לי חשק מאוד גדול לאכול אפילו שידעתי שהוא לא כשר והיצר הרע ניסה לשדלני שכדאי לאכול ושבזכות זה אמשיך לחיות, זו היתה מלחמה קשה מאוד ונוראה וכל רגע שהחזקתי את עצמי שלא לאכול מהפרי ולהמשיך בקריאת שמע זה היה כמו להרגיש איך יוצאת הנשמה, ממש הרג!!!

אך ברוך ה', ממש ברגע האחרון שהיצר הרע כבר ניסה להכשיל אותי היצר טוב בא ועזר לי לקרוא את קריאת שמע ושלא אוכל מהפרי ואז ראיתי איך שהנשמה שלי רואה את גופי ויכולתי לראות מה שנעשה עימי מיום שנולדתי עד אותו היום, וראיתי את כל העבירות שלי, הקטנות והגדולות, וכל עבירה בוראה מלאכים שחורים עם עיניים ענקיות שכל עין היא בגודל כל העולם מהקצה האחד עד הקצה השני, וראיתי קליפות שרק מלראות אותם קיבלתי פחדים ובושה גדולה ורציתי לברוח אך שם אין לאן לברוח - זה עולם האמת וצריך להתמודד עם המציאות!

מרחוק אמנם ראיתי מלאכים לבנים יפים שנבראו מהמצוות שעשיתי וראיתי מרחוק אור גדול ורציתי לבכות, הרגשתי פחד גדול כי שם מרגישים למי בוכים באמת!

בליל שבת קודש פרשת פנחס ישבתי עם בני משפחתי בשולחן השבת ולא הרגשתי בטוב עזבתי את שולחן השבת והלכתי לחדרי כשלתע רואה אני מול עיני חרב גדולה ומפחידה, חלק ממלאך שחור מזעזע (היצה"ר) הרגשתי שזה הסוף שלי! נכנסתי לפחד מאוד גדול, פחד אימים ממש, שלא ניתן לתאר, ובבהלה גדולה התחלתי להיפרד מילדי ונפלתי חלשות למיטתי, בעלי לא ידע את מצבי ומיהר לגמור את שולחן השבת ונכנס לראות בשלומי, הוא מצא אותי במצב של גסיסה וניסה להעיר אותי בכל מיני אופנים, אך ללא הועיל.

כשראיתי את מלאך המוות התחלתי לקרוא קריאת שמע אך המלאך השחור היצר הרע לא נתן לי לקרוא את קריאת שמע הקדושה ובכל מילה של הפסוק רצה לחטוף את נשמתי ועוד נתן לי מכות אימות שלא ניתן לתאר והיה לי כל כך קשה לראות את המלאך השחור הזה, יותר קל לראות את החיות הכי מפחידות ואימות שיש בעולם הזה מאשר לראות רגע אחד את היצר הרע, והוא גם ניסה אותי בהרבה ניסיונות, באחד מהם הוא הראה לי פרי מאוד מושך שמאוד משך אותי לאכול אפילו בלי ברכה, הרגשתי שאסור לי

ד) בעניין של לשון הרע ורכילות הייתי רגועה שאיני חוטאת בזה כל כך, אבל בעולם האמת ראיתי שזו העבירה הכי גדולה, וכשראיתי גודל החטא והעונש שקיבלתי, החלטתי כשיחזירו לי את נשמתו לא אדבר אפילו טוב על שום אדם בעולם כדי שלא אניע לידי עבירה זו.

על כל עבירה נתנו לי עונש מיוחד שכל רגע של יסורים שם, זה יותר מ-70 שנה של יסורים ומחלות הכי קשות בעולם הזה, חוץ מהצער של היסורים שלא ניתן לכתוב ולהביע זאת בעולם הגשמי יש צער מאוד גדול של בושה וזה הרבה יותר מיסורים כי זה עולם של אמת, בושה רוחנית זה דבר אמיתי ולכן בעולם הבא הוא לא רק צער ופחד מיסורים, יש את הבושה הגדולה מכל עבירה הכי קטנה שאדם עושה כי בשמיים יודעים הכל ומחשיבים כל דבר קטן לדבר גדול ועל שום דבר לא מוותרים, ובפרט בעניין של צניעות העונש כל כך גדול ומפחיד וברוך ה' שנזהרתי והלכתי תמיד בלבוש ארוך ורחב כמו שצריך אבל בגלל שיש לי קול גבוה ודברתי ברחוב ואדם עבר, שמע אותי והביט בי (בלי שהיה לי רצון בזה) אך הקליפה מהרהורי הגבר פגעה גם בנשמתו שהיא גרמה לו פגיעת הקליפה ועל זה קיבלתי מכות נמרצות מהקליפות, (סימני המכות נשארו גם כשחזרתי לעולם הזה) הקליפות אינן עושות חשבון מי מהם יותר חזק כולם מכים כפי יכולתם וצועקים בכל מיני קולות משונים ומבהילים ומתריסים: "למה בראת אותי" ואומרים כל אחד ממה הוא נברא וממי הוא נברא וככה הם מלווים את האדם וההרגשות האלה הן קשות כי מרגישים כל רגע בעולם הבא שהוא כמו 70 שנה וכל שעה כמו אלפי שנים, אוי ווי, בת יהודיה, שלא מתנהגת בצניעות, כל שניה שהיא חושבת ורוצה להכשיל אדם אחר יהיה לה מר בעולם הבא, הקליפות שבראה יליו אותה שם וכל רגע ורגע נבראים עוד ועוד קליפות ואם הולכים עם בגד שקוף או פתוח, כפתור פתוח, שרוולים קצרים, בלי גרביים וכו' נבראים מזה הרבה מאוד קליפות ומזיקים ומלאכים שחורים והם נדבקים לנשמה בגוף, שאם במשך היום אינה הולכת בצניעות הולכים אחריה מלאכים שחורים פה בעולם הזה ורוצים להזיק לה

המלאכים השחורים היכו אותי עם מקלות גדולות וכל אחד צעק עלי בקולות מפחידים ונוראים עד מאוד מאיזה עבירה הוא נברא כשהעיניים הגדולות שלהם נזרקות עלי ומביטות בי בבוז ומביישים אותי במבטיהם והקליפות צועקות שאני אשמה בכל ואין שום תירוץ.

תוך כדי שמיעת הקולות המפחידים קבלתי רחמנות גדולה מאוד על נשמה אחת שצעקה נוראות שם למעלה פתאום נשמע שם שלנשמה הזאת הולכים לעשות כף הקלע (טלטול הנשמה וזריקתה מצד אחד של העולם לצידו השני בביזיונות נוראים) מלאך המוות שאל אותי בשמחה אם אני רוצה לחזות במחזה הזה של עשיית כף הקלע וענית: "כן", עד שבאה סבתי ע"ה ואמרה לי שאומר מהר שאיני חפצה לראות, וברוך ה', לא ראיתי! אחר כך באו והוציאו את עיני כדי לראות אם פעם בחיים שלי חמדתי משהו. ההוצאה של העיניים זו חוויה מפחידה מאוד ועברתי אותה למרות שידעתי שלא חמדתי, אבל בשמים זה עולם האמת שם יודעים הכל ומדקדקים על כל דבר קטן ועל עבירה של חוסר צניעות שבעולם הזה, הייתי מאוד בטוחה שאני מושלמת בזה, בעולם האמת האדם עצמו אפילו יודע את האמת, מראים לו את האמת ולכן הכו אותי בגופי מכות נמרצות (וכשקמתי בעולם הזה עוד הרגשתי את כאב המכות, וממש היו לי בגופי סימנים כחולים שחורים - כשהראיתי את סימני המכות שברגלי לאחותי היא כמעט התעלפה ואמרה שאפילו יכו בעולם הזה מכות נמרצות כל החיים לא יהיו כאלו סימנים).

ולכן היכו אותי בגופי מכות נמצאות בעבור:

א) שלא הקפדתי על כל מילה מיותרת כשדברתי עם אנשים זרים.

ב) שלא נזהרתי מלדבר בקול ברחוב וששרתי לעצמי בביתי ולא ידעתי שגם בחוץ שומעים את קולי.

ג) מאוד אהבתי להתקשט בתכשיטים יפה ואני באמת לא ידעתי שזה עבירה וכשטענתי בבית דין של מעלה שלבשתי יותר יפה בתוך ביתי מאשר בחוץ - זה לא התקבל כתירוץ!

ובמילא גם אם היא אינה מרגישה בהם ואינה מרגישה שרע לה והכל הולך לה חלק, זה לא נכון כי היא אינה מודעת לדברים שחוסו והיא כועסת ופתאום לא הכל הולך לה כפי שציפתה וזה לא תמיד חולי כי הרבה פעמים בגלל העבירות שלה (או שלו, אין חלוק בין איש לאישה). ה' לא שולח הכל בעולם הזה אבל אצל צדיק וצדקת ה' מזכה אותם לקבל את כל עונשם כאן בגלל שה' אוהב אותם, כי היסורים שם אפילו רגע אחד זה הרבה יותר מאשר יסורים כל החיים כאן!

ואם אשה תחשוב פעם או תגיד "בעלי רצה שאלך שלא בצניעות" בעולם הבא יאמרו לה: "האם באמת הלכת בשביל בעלך, בבית, או בשביל שאחרים יביטו בך ואם זה בשביל בעלך לא יכלת לקנות שמלה או בגד צנוע ויפה שימצא חן בעיניו" ועוד שאלות שלא יהיה לה עליהן מענה כי שם זה עולם האמת ושם אומרים רק את האמת! והעונש הוא כל כך גדול שאי אפשר לתארו בכתב ואם הולכים חס ושלום בפריצות גמורה חוץ מכל העונש שמקבלים יש את כף הקלע שזה נורא ואיום (וכל זה, רק לפני שמגיעים לפני בית דין של מעלה כי כשמגיעים לבית דין של מעלה זה כבר הכרעה בין גן עדן לגיהנום) ברוך השם שלא עברתי את זה והרבה דברים ברוך ה' לא עברתי ומה שעברתי היה די והותר! איך בכלל אפשר לשאת דברים אחרים, צרות, פחדים, יסורים, בושה ואי אפשר להימלט מכלום, מכל שכן, מאוד שמחתי שנהגתי לגוזז את שערי לגמרי, שכך המטפחת תמיד היתה בצניעות ובפרט שהלכתי במטפחת דווקא! גם שמחתי שהקפדתי מאוד על הכשרים ואמרו לי שם בשמים שראוי שאשמח בזה מאוד כי העונש שמקבלים על פגם מאכלות אסורות זה קריעת השיניים גם ברוך ה' עשיתי מסירות נפש על חינוך הילדים ולכן גם זכיתי לקבל את נשמת חזרה כדי שאמשיך לחנכם בקדושה ובטהרה וכן העמידו לי שלוש תנאים שאהיה חייבת לקיימן כדי שאמשיך לחיות.

אני פונה לקוראי הסיפור שלי שידעו שזה אפילו לא אחוז אחד ממה שהרגשתי שם כי אי אפשר לכתוב את הדברים האלה בעולם הגשמי הזה, "רבונו של עולם בזכות שאני מתוודה ומתביישת בחטאי אני מבקשת שיהיה לי, לבעלי, לילדי ולכל עם ישראל כפרת עוונות ושנוכה לעשות תשובה ויהיו נשמותינו

נקיות ללא שום קליפות מסביב ושנוכל לעבוד אותך בלב נקי בלי קנאה, בלי שנאה, בלי מחלוקת, לשון הרע וריכילות. ושנוכה לצניעות אמיתיה ונלך רולינו יחד לקבל פני משיח צדקנו במהרה בימינו אמן!!!

ומי שרוצה לעשות טובה לי ולעצמו שהרי כל המתפלל על חברו וצריך לאותו דבר - נענה תחילה! לכן אני מבקשת שיתפללו עלי שאנצל מהיצר הרע שעוד מחפש להכשיל אותי בעבירות ובפרט בעבירה - מצוה ובמצוה - עבירה, וכבר מאותו ליל שבת שהחזירו לי את נשמתו הוא משכנע אותי שלא היה לי שום דבר ושאיני צריכה להתחזק אבל ברוך ה', ה' לא עזב אותי ועשה לי את החסד הזה שאזכור כל מה שעברתי שם, וכשתתפללו עלי תתפללו בלי הזכרת שמי כי איני רוצה לכתוב את שמי וה' כבר ידע למי מתפללים!

מכיוון שאני כותבת על בית דין של מעלה שיש כל כך הרבה פרטים ואי אפשר לכתוב הכל אך אני אנסה: בבית דין של מעלה יש היכלות ובתוך היכל לא הייתי כי אם הייתי שם כבר לא הייתה לי אפשרות לחזור, רק הייתי בהמתנה של בית דין של מעלה ותוך כדי ההמתנה לא יכולתי לשאת את שמע הקולות שבאים מתוך ההיכל של הבית דין, היו כאלו קולות מפחידים וצעקות "אבל אני לא רציתי! לא חשבתי כך" וענו לנשמה הזו: "לא רצית ולא חשבת אבל העבירה היתה ממך ולכן העונש מגיע לך!". ורק לשמוע את הדברים האלה זה לבד מפחיד ומבהיל ולא לחנן יש אימרה ידועה "צעקות של שמים" כשמתארים צעקות מפחידות ומבהילות (ובאמת תמיד תהיתי לעצמי מה פירוש האימרה ושם כבר הבנתי), הפחד שם כל כך עצום עד שאפילו צדיקים רועדים מלהגיע לשם אך ההבדל בין צדיק לאדם פשוט, שאדם צדיק מגיע מלווה בצדיקים ואדם פשוט מגיע ומתמודד לבדו, בבית דין של מעלה מונים את העבירות שאדם עשה ויש לו בושה גדולה מאוד מזה.

שלוש צדיקים טהורים השופטים בבית דין של מעלה יש להם רחמנות גדולה וצער להעניש אבל הם חייבים לעשות את תפקידם בלי משוא פנים וזה מחריד ומזעזע והפחד הכי גדול שבעולם הוא כאפס וכאין לפני הפחד האמיתי ששם, כשעוברים דרך בית דין של מעלה יש לה' צער כי השכינה צריכה להסתכל בכל מה שעושים לאדם והיא בוכה עליו מרה אבל לא

להתחמק מזה (ועדיף לדעת פה את האמת ולתקן מאשר לדעת שם בלי שום אפשרות לתקן רק ע"י עונשים קשים שהם מזככים את הנפש ומנוקנים אותה)

אחד הזכויות שיכולתי לרדת זה שהייתי באמת הולכת בצניעות מכף רגל עד ראש אך בגלל ה"משהו" שלא הייתי מקפידה מספיק ואפילו שלא ידעתי שזה אסור שם בשמים כבר ראיתי הכל עלי, ולא היו צריכים להסביר לי וכן זה לכל אדם, ואם אישה רוצה לחוס על נשמתה וללכת בצניעות, היא צריכה לבדוק אם המטפחת שהיא לובשת מתאימה לרוח הצניעות ואיזה סוג קשירה של מטפחת היא קושרת ואם זה מספיק צנוע ולא בולט ואם הבגד שלה לא צר, קצר, או חלילה שקוף כי אם משגיחים ובאמת רוצים להיות צנועים אז יש סייעתא דשמיא וה' עוזר כשאדם לא יכשל כי משמים מסייעים לכל יהודי ללכת בדרך שחפץ בה.

ומקטנות כבר צריכה האימא להשיגח על ילדיה ובפרט בצניעות כי אם לא תחנך את בניה ובנותיה שבשביל זה בכלל היא חיה אז אוי וי, כי אפילו שתטען בעולם הבא שהיתה צריכה להביא פרנסה אל ביתה כי בעלה הוא אברך לומד בכולל ואין להם כסף זה לא פוטר אותה מחינוך כי אפילו שתטען בעולם הבא שהיתה צריכה להביא פרנסה אל ביתה כי בעלה הוא אברך לומד בכולל ואין להם כסף זה לא פוטר אותה מחינוך הילדים, וכן האב חייב בחינוך ילדיו ואם באמת משתדלים ה' לא עוזב אף אחד וגם אישה אלמנה או גרושה או הורים חולים יהיה להם סיעתה דשמיא בחינוך ילדיהם אם באמת מקודם לכן מסרו את נפשם על חינוך ילדיהם אז יהיה להם הזכות שזה ימשיך הלאה וה' יעזור שכל הילדים, הגברים והנשים כולם ילכו בדרך היהודית כי כל אחד יתן בסוף דין וחשבון הן בעולם הבא והן כשמשיח יבוא כי בבית דין של מעלה יש על כל עבירה גיהנום ואם יש הרבה סוגי עבירות ישנם הרבה סוגי גיהנום, אך נקווה שנזכה כולנו לעשות תשובה ולתקן נפשותינו ונזכה לכל טוב סלה אמן ואמן!!!

מי שמעוניין להפיץ חומר, לארגן כנסים או חוגי בית, להתקשר לארגון עטרה ליושנה טל. 0206561401

ניתן לעשות דבר שהרי האדם עצמו ברא את כל המזיקים והמלאכי חבלה השחורים עם העיניים הרחבות מהקצה האחד עד משייהו של העולם, ואם עבירה יותר גודלה יש גם חיות מפחידות ודברים יותר גרועים שעושים יסורים קשים ואם יש עבירות יותר חמורות אז כל מכה של מלאך שחור זה יותר מ-100 שנים של סבל ויסורים הכי קשים בעולם הזה, כשאדם רואה את עצמו ברגע הראשון בשמים הוא רואה מיד מה זה מצוות ומה זה עבירות שם אין בלבול אם הדבר הוא עבירה או מצווה, שם יודעים את האמת, ואדם רואה אפילו עבירה קטנה שעשה כעבירה חמורה. בעולם הזה אשה שהולכת בצניעות לא יכולה לדעת מה יקרה לאשה שלא הולכת בצניעות אבל שם בעולם האמת אפשר לדעת מכיוון שמלאכים הלבנים שנבראו ממצוות הצניעות של האשה הצנועה מלווים אותה ואומרים לה עד כמה ראוי שתשמח במצווה זו שאם לא היתה עושה כן אומרים לה מה היה יכול לקרות לה כי ה' רוצה שאותה אשה שהלכה בצניעות תשמח מאד בחלקה וכן כך זה בכל המצוות וחלילה להפך בעבירות כשאדם עובר עבירה מראים לו מה היה יכול להרוויח אם היה עושה מצוות ובאותו זמן המזיקים כל כך שמחים להזיק וכל מכה שלהם מרגישים כאילו זה יסורים של אלפי שנים ובאמת כשהחזירו לי נשמתי הרגשתי שחייתי אלפי שנים עד שהתפללתי לה' על זה ובקשתי את רחמי כי אני כל כך צעירה ולמה אני מרגישה כאילו אני בת אלפי שנים, ובקשתי מחילה מאיתנו יתברך וברוך ה', הצער הזה כבר עבר לי אך עד היום אני מרגישה את הקשר לעולם האמת ואיני יכולה לשכוח כל מה שעברתי שם וכל כך שמחתי שהחזירו לי את הנשמה כדי שאוכל לתקן את מה שקלקלתי ובפרט כל כך חשוב לשמור על הצניעות ואם אשה מתפללת לה' בבגדים שאינם צנועים אז יש עליה קטרוג גדול למעלה, איך בת יהודיה אינה מתביישת להעמד כך לפני מלך העולם והיא פוגמת בכבוד ה' יתברך וכל כך צריך להקפיד להיות בצניעות כל רגע אפילו שאף אחד לא רואה וזה לא פוגם בכבוד ה' יתברך כי הוא רואה הכל!

ובפרט צריך לשמור את צניעות הראש כי זה מאוד חשוב בדרך היהודית ובפרט היום עם כל המריחות שמורחים על הפנים (איפור) והולכים עם עגילים ארוכים על הכל יתנו שם דין וחשבון ולא ניתן